

ת"פ 13543/06/19 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר רבינסקי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 13543-06-19 מדינת ישראל נ' רבינסקי

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ מתמחה שגית אמסלם
נגד
אלכסנדר רבינסקי באמצעות ב"כ עו"ד
שבד דאי
הנאשם

פסק דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 1א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 19/05/19, בשעה 17:20 או בסמוך לכך, הסיע הנאשם ברכבו, בסמוך למעבר תרקומיא, את יוסף אסויטי ת.ז. 000000000 ואת אחמד אלסויטי ת.ז. 000000000, שהם תושבי השטחים אשר שהו בישראל שלא כדין.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 51, נשוי ואב ל-2 ילדים, מתגורר עם משפחתו בבאר שבע, ועובד מזה 4 שנים כנהג הסעות. הנאשם עלה ארצה מרוסיה בגיל 28, סיים 12 שנות לימוד ושולב בעבודה באופן סדיר מעת שעלה לארץ.

הנאשם נעדר עבר פלילי. הודה בביצוע העבירה והביע חרטה על בחירותיו עוברות החוק. לדבריו, התבקש לאסוף את העובדים מאתר העבודה במהירות טרם סגירת המקום על ידי כוחות הביטחון, וזאת לאחר שהתרחשה תאונת עבודה במקום אשר הובילה למותם של פועלים באתר. לטענת הנאשם, נחשף באותה העת למראות קשים והיה שרוי בלחץ וחרדה ומשכך לא בדק את כלל האישורים של הפועלים שהעלה לרכבו, וזאת בניגוד להתנהלות הרגילה.

שירות המבחן התרשם מנאשם המנהל אורח חיים שגרתי ובעל כישורי חיים מטיבים ומותאמים בכלל תחומי החיים. עוד התרשם מהבעת צער וחרטה כנה מצד הנאשם וממודעות מעמיקה למסוכנות הקיימת בעבירה שביצע. כמו כן, התרשם מלקיחת אחריות, מכך שעבר תהליך של חשיבה והתבוננות פנימית ומתהליכי חשיבה שיאפשרו התנהגות אלטרנטיבית

בעתיד.

עם זאת, צוין כי הנאשם התקשה להגיב באופן חיובי ומטיב בעת דחק רגשי, וכי בשל מוסר העבודה הגבוה שלו - פעל באופן מרצה והתקשה לראות את התמונה בכללותה.

שירות המבחן התרשם מסיכוי נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק. משכך ולאור המפורט הומלץ על הטלת של"צ בהיקף של 140 שעות לצד עונש מרתיע צופה פני עתיד.

כמו כן, לאור המפורט לעיל ומאחר והנאשם הציג בפני קצינת המבחן מכתב ממעסיקו ממנו עלה כי הרשעתו בדיון עשויה לפגוע בשילובו בתעסוקה - הומלץ על ביטול הרשעתו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה כי בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין יש להטיל מאסר בפועל, אולם בנסיבות המקרה הספציפי עותרת להטלת מאסר מותנה, התחייבות, פסילה על תנאי וקנס בלבד.

ב"כ המאשימה ציינה כי בבסיס עתירתה העונשית עומדת העובדה כי הנאשם היה בדרכו להוצאת השוהים הבלתי חוקיים מהארץ וזאת לאחר תאונת עבודה באתר בו עבדו, וכן כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

עם זאת, בהיעדר המכתב מהמעסיק עליו התבססה קצינת המבחן בהמלצתה להימנעות מהרשעה - טענה ב"כ המאשימה כי לא הוכח נזק קונקרטי לנאשם בשל הרשעתו בדיון ומשכך עתרה להותרת ההרשעה על כנה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה.

5. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם הענישה במקרה זה נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם טענה כי במקרה זה יש לחרוג מהמתחם, וכי יש לאמץ המלצת שירות המבחן במלואה.

בטיעוניה הוסיפה על טיעוני ב"כ המאשימה לקולה וטענה כי הנאשם עובד מזה מספר שנים כנהג הסעות אשר מקבל את שכרו מהמעסיק ולא מהנוסעים, ומשכך לא מתקיים רכיב כלכלי בהעלאת נוסעים שאין בידם אישור. כמו כן, הפנתה ללקיחת האחריות מצד הנאשם, למהירות ולסערה הרגשית שאפיינו את העלאת 12 הנוסעים לרכב בשל התאונה שהתרחשה באתר אשר גבתה חייהם של 4 פועלים וגרמה להתגודדות רבה של בני משפחה, שוטרים, ואנשי תקשורת במקום.

עוד הפנתה להתרשמות שירות המבחן מהנאשם כמפורט בתסקיר, לסיכון הנמוך להישנות התנהגות עוברת חוק כפי

שצוין, וכן לעובדה כי העבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם.

לעניין סוגיית אי ההרשעה הפנתה ב"כ הנאשם למכתבו של המעסיק ממנו עולה כי הנאשם לא יוכל להמשיך לעבוד כנהג הסעות באם יורשע בדין אשר מעלה קיומו של נזק קונקרטי לנאשם בגין הרשעתו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

8. **הערך החברתי אשר נפגע** הוא זכותה של מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה לצורך ההגנה על בטחון הציבור.

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך, וזאת בשים לב לנסיבות העלאתם של 2 השוהים, בתוך כלל 12 הנוסעים, לרכבו של הנאשם, בנסיבות האירוע, כמו גם לעובדה כי ההסעה נעשתה אל מחוץ לגבולות הארץ, ללא תכנון מוקדם, ובהמשך להגעתם של השוהים הבלתי חוקיים ארצה לצורכי עבודה.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ **1119/18 חסן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 09/05/18)** (להלן: "**פס"ד חסן**") דחה בית המשפט את הבקשה למתן רשות ערעור. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בגין עבירה של הסעת 2 תושבים זרים הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר נמצאה פגיעה אפשרית בעיסוקו, 4 חודשי מאסר מותנה, של"צ וקנס, וזאת בניגוד להמלצת שירות המבחן אשר המליץ על אי הרשעה. בית המשפט העליון קיבל עמדת בית המשפט המחוזי אשר קבע כי אין הצדקה לביטול הרשעת הנאשם, וזאת נוכח חומרת העבירה והעובדה כי לא שוכנע שתעסוקתו העתידית של הנאשם תיפגע פגיעה חמורה, וזאת על אף עיסוקו בהוראת נהיגה ורצונו להתקבל למשרת עובד סוציאלי.

ב. בעפ"ג (**מח' ב"ש**) **58809-10-13 אבו מחארב נגד מדינת ישראל (01/01/14)** התקבל ערעורו של

נאשם, אשר הורשע בביצוע 2 עבירות של הסעת שוהים שלא כחוק. הנאשם הסיע בשני מועדים שונים 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והפחיתו ל- 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן קיצר משך הפסילה ל-3 חודשים בלבד.

ג. **בעפ"ג (מח' ב"ש) 49934-11-18 מדינת ישראל נגד אדי (02/01/19)** התקבל ערעור המדינה, לאחר שבית משפט השלום נמנע מהרשעת נאשם, נהג מונית, בעבירת הסעת תושב זר והסתפק בהטלת של"צ ופסילה. בית המשפט המחוזי קבע כי חומרת העבירה והיעדר פגיעה קונקרטית מחייבים הרשעת הנאשם והטלת ענישה מרתיעה בדמות 3 חודשי מאסר מותנה.

ד. **בת"פ (ב"ש) 38900-03-13 מדינת ישראל נגד אבוגודה (08/04/14)** הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת 3 תושבי השטחים אשר שהו בישראל ללא היתר ובית המשפט הטיל עליו 4 חודשי מאסר מותנה לצד קנס כספי ופסילה למשך 180 יום.

ה. **בת"פ (י-ם) 52636-04-13 מדינת ישראל נגד עבדאללה (29/06/14)** הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת 2 שוהים בלתי חוקיים לצורכי עבודה. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר מותנה, צו של"צ למשך 150 שעות, וקנס.

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיף 40ט לחוק**) יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה, ולכך שהעלאת הנוסעים נעשתה בנסיבות חריגות ביותר וכאשר הנאשם היה במצב נפשי מורכב, כמפורט לעיל. עוד יש לתת את הדעת לכך שההסעה הייתה אל מחוץ לגבולות ישראל, וכאשר מדובר ב-2 מתוך 12 נוסעים בלבד אשר הוסעו מאתר עבודה ולא היו בעלי אישור עבודה תקפים. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שלא מתקיים רכיב כלכלי מעבר לתשלום הרגיל שניתן לנאשם בתמורה לעבודתו.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

חריגה מהמתחם -שאלת ההרשעה

13. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר שהוכחה אשמתו - יורשע בדיון.

14. הימנעות מהרשעה היא חריגה המוצדקת רק במקרים נדירים, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לשיקום הנאשם מההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרیف, לבין חומרת העבירה, אשר ניתן להימנע מהרשעת מבצעה מבלי שהדבר יפגע בשיקולי הענישה, באינטרס הציבורי ובערך המוגן (ראו לעניין זה **ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל וע"פ 43351-08-14 אלמיו נגד מדינת ישראל**).

15. במקרה המונח לפני שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, ואנמק.

16. העבירה ונסיבות ביצועה -

העבירה עליה נותן הנאשם את הדין היא חמורה וככלל מחייבת ענישה מרתיעה, וזאת בשל הנזק הפוטנציאלי הקיים בעצם ביצועה. חומרת העבירה באה לידי ביטוי אף בהחמרה בענישה כפי שבא לידי ביטוי בתיקון 29 לחוק הכניסה לישראל.

עם זאת, בית המשפט העליון ציין לא אחת כי על אף חומרת העבירות אשר מבוצעות בניגוד לחוק הכניסה לישראל, הענישה לעולם תהיה אינדיוידואלית (ראו רע"פ 7544/05 שאולוב נגד מדינת ישראל (26/12/05)).

ברע"פ 3674/04 אבו סאלם ואח' נגד מדינת ישראל (12/02/06), נקבע כי: "על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משטחי האזור לישראל. נבהיר עם זאת, כי המדיניות אינה מכתובה עונש מאסר - כפי שהילכת ח'טיב (רע"פ 5198/01 טלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1), 769 ט.ל.ש), פורשה בידי מקצת בתי-משפט - וכי בתי-המשפט יגזרו עונש על עבריינים בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה. כל מקרה יוכרע בהתאם לנסיבותיו ובהתאם לטעמים ולתכליות של מדיניות הענישה שנקבעה. התביעה הכללית, מצידה, תעשה כמיטבה להציג לפני בתי-המשפט מדיניות אכיפה אחידה, ובתי המשפט יעשו, כמובן, כחוכמתם". בין היתר נקבע כי יש לתת ביטוי לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, לשאלה האם קיים רקע כספי או עסקי, למשך העבירה וכמות העבירות, וכן לנסיבות האישיות של העבריין, ובהן גילו, מצבו הבריאותי ומצבו המשפחתי. ככלל נקבע כי: "נסיבות הן רבות, ולא נתיימר למנותן במלואן. אולם בכך עיקר: ככל שמעשהו של נאשם מקרב עצמו לליבתה של ההלכה - לסיכון ביטחון הציבור - כן נחמיר עם העבריין וניטה ליישם את מדיניות הענישה בחומרתה, וככל שמעשהו של הנאשם ירחק וילך מן הליבה, כן יקטן כוח המשיכה של מדיניות הענישה ויתחזק ממילא מישקלם של טעמי הזכות".

במקרה המונח לפני, לאור נסיבות העבירה, עסקינן במקרה רחוק מן הליבה של סיכון בטחון הציבור, שכן מדובר בהסעת 2 נוסעים ללא אישורי שהייה כדין בלבד, מתוך 12 נוסעים, אשר הוסעו מאתר עבודה, בנסיעה שבוצעה ללא תמורה נוספת ובנסיבות חריגות, שנעשתה אל מחוץ לגבולות ישראל, ובהיעדר מניע ביטחוני. נסיבות, אשר בצירוף עובדת היותו של הנאשם נעדר עבר פלילי, אף הובילו את המאשימה לחרוג לקולה בטיעוניה ממתחם הענישה.

17. על אף מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים, בחינת הפסיקה בגין עבירה זו מעלה כי קיימת פסיקה לא מועטה בה בתי המשפט נמנעו מהרשעה וכי כל מקרה נבדק לגופו בהתאם לנסיבות העבירה ונסיבותיו של הנאשם.

בעפ"ג (מח' מרכז) 14641-11-17 מדינת ישראל נגד בדר (22/04/18) נדחה ערעור המדינה, לאחר שבית משפט השלום נמנע מהרשעת נאשם, נהג מונית, בעבירת הסעת תושב זר. בית המשפט המחוזי קבע כי נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר כוללות עבודתו כנהג מונית, מובילות לכך שהרשעתו בדין, קרוב לוודאי, תפגע במקור

פרנסתו העיקרי באם יורשע. משכך, ומאחר ובית המשפט שלערעור לא נוטה להתערב בגזר דין אלא אם כן זה סוטה באופן משמעותי ממדיניות הענישה הנהוגה - הותר כאמור בית המשפט המחוזי את החלטתו של בית משפט קמא על כנה.

בעפ"ג (מח' מרכז) 4063-02-09 מדינת ישראל נגד נגר (14/07/09) התקבל ערעורו של נאשם, עובד מנהל מקרקעי ישראל אשר רצה להתמחות בייעוץ ושיווק בשוק ההון, אשר הורשע בעבירת הסעת תושב זר והוטל עליו, בין היתר, חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי המסמך אשר הציג הנאשם, לפיו סורבה בקשתו להתמחות, מצדיקה את חששו לפיו ייפגע באופן משמעותי באם יורשע, ומשכך ולאור נסיבותיו הלא חמורות של ביצוע ההסעה - בוטלה הרשעתו של הנאשם והוטלו עליו 250 שעות של"צ וקנס.

[ראו פסיקה דומה בע"פ 2738-08 שאהין נגד מדינת ישראל (20/01/09), בת"פ 31612-10-17 מדינת ישראל נגד אל חפז (31/10/18), בת"פ 29683-06-15 מדינת ישראל נגד עואדרה (31/01/18), בת"פ 31772-12-15 מדינת ישראל נגד פלד (18/01/17), בת"פ (ק"ג) 18284-07-15 מדינת ישראל נגד שורטי ואח' (06/10/16), ובת"פ (י-ם) 14931-08-11 מדינת ישראל נגד אזברגה (14/07/14). כך אף בעבירת העסקת עובד זר, בת"פ 38175-10-13 מדינת ישראל נגד דרביצ'ר (26/06/16), בת"פ (אשד') 15059-08-14 מדינת ישראל נגד אל רום (03/01/16), ובת"פ (כ"ס) 32436-01-11 מדינת ישראל נגד עטאללה (31/03/14)].

18. יש לציין כי לא מצאתי לנכון להתייחס לת"פ 56967-12-17 מדינת ישראל נגד נאשף (14/01/20), אליו הפנה ב"כ הנאשם לעניינו של נאשם זה, וזאת מאחר וטרם חלפה תקופת הערעור, וכן לעפ"ג 8906-01-11 ג'אבר נגד מדינת ישראל (08/02/11), מאחר ובאותו המקרה בוטלה הרשעתו של הנאשם בהסכמת המאשימה, וזאת לאור נסיבותיו האישיות והמשפחתיות החריגות של הנאשם.

19. כשאלה פני הדברים, סבורני כי סוג העבירה, בנסיבות מקרה זה, מאפשר בחינת ביטול ההרשעה.

20. בהתאם לפסיקה, בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי, ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן ייגרם לנאשם נזק בעתיד.

(ראו רע"פ 9118/12 פריגין נגד מדינת ישראל)

21. מתסקיר שירות המבחן עלו כאמור נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן נסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל. כמו כן, עלה כי הנאשם מנהל אורח חיים שגרתו ובעל כישורי חיים מטיבים ומותאמים, הביע צער וחרטה כנים, לקח אחריות על מעשיו, עבר תהליך של חשיבה והתבוננות פנימית וגילה חשיבה המעידה על כך שיבחר בדרך התמודדות אלטרנטיבית בעתיד אם יקלע לסיטואציה דומה. משכך אף התרשם שירות המבחן מסיכוי נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק, ולכן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם לצד הטלת של"צ וענישה צופה פני עתיד.

מטיעוני ב"כ המאשימה אף עלה כאמור כי הנאשם היה בדרכו להוצאת השוהים הבלתי חוקיים מהארץ לאחר תאונת עבודה באתר בו עבדו, וכן כי נעדר עבר פלילי - נתונים אשר הובילו כאמור את המאשימה לחרוג בעתירתה העונשית ממתחם העונש ההולם. כמו כן, עלה כי המאשימה טענה שלא הוכח נזק קונקרטי מאחר ולא הוצג המכתב האמור מטעם המעסיק עליו התבססה קצינת המבחן בהמלצתה להימנעות מהרשעה.

מכתב זה הוגש, בהתאם להחלטתי, ביום 09/02/20. כמו כן, הוגש מכתב נוסף מטעם המעסיק מיום 21/01/20.

ממכתבו של המעסיק מיום 21/01/20 עולה כי הנאשם מועסק בחברה כ-4 שנים, ומבצע עבודתו נאמנה ובחריצות. לטענת המעסיק, העבירה עליה נותן הנאשם את הדין נעשתה בשגגה ומתוך כוונה לסייע וכי התנהלותו של הנאשם מאופיינת בשמירה על החוק. כמו כן, ציין כי הרשעתו של הנאשם בדיון לא תאפשר המשך העסקתו בחברה באופן שיפגע בנאשם ובחברה בצורה משמעותית.

אין ספק כי מכתב זה מעלה קיומו של נזק קונקרטי לנאשם באם יורשע בדיון.

22. מהמפורט שוכנעתי כי הנאשם עומד בתנאים לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, וכי ביטול הרשעתו של הנאשם במקרה זה לא יהווה פגיעה חמורה באינטרס הציבורי וניתן לאזן אי הרשעתו באמצעות הטלת צו של"צ והתחייבות משמעותיים.

23. סוף דבר, אני מבטלת את הרשעתו של הנאשם ומטילה עליו את העונשים הבאים:

1. צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

תוכנית לביצוע השל"צ תוגש בתוך 30 יום.

בית המשפט מבהיר לנאשם סמכותו להפקיע צו של"צ.

2. התחייבות על סך 2,000 ש"ח להימנע במשך שנה מביצוע עבירה על חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל' שבט תש"פ, (25 פברואר 2020), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.